

Pogorârea Duhului Sfânt

Text biblic: Fapte 2:1-8,14-24,37-39

Versetul de aur

Căci fâgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru. Fapte 2:39

Introducere

Coborârea Duhului Sfânt „ca un porumbel” peste Isus la botezul său ar putea sugera o imagine a păcii și a dragostei (Luca 3:22). Cea mai importantă sărbătoare din calendarul lui Israel a fost Paștele. Era un timp pentru a ne aminti de eliberarea din sclavia Egiptului, când îngerul morții al lui Dumnezeu „a trecut peste” casele israeliților care fuseseră stropite cu sânge de miel (Exodul 12).

În câteva săptămâni de la părăsirea Egiptului, poporul Israel a ajuns la Muntele Sinai (Exod 16:1; 31:18; etc.). Acolo au intrat într-un legământ cu Dumnezeu, acceptând să fie poporul Său, iar Domnul va fi Dumnezeu lor. Timp de secole după aceea, poporul legământului din Vechiul Testament și-a sărbătorit eliberarea la Paște și urmată peste 50 de zile de celebrarea primirii Legii de la Dumnezeu. Rusaliile au loc la șapte săptămâni după sărbătorirea Paștelui plus o zi, ceea ce înseamnă 50 de zile; a fost una dintre cele trei mari sărbători de pelerinaj (Deut 16:9, 16). Această sărbătoare este numită și „Sărbătoarea

Contextul lecției

I.

Coborârea Duhului Sfânt (Fapte 2:1-8)

A. Locul și Data (v 1)

Ucenicii au continuat să aștepte în Ierusalim, conform instrucțiunilor lui Isus (Luca 24:49; Fapte 1:4). Aceștia erau cei 11 din cei 12 inițiali, Iuda Iscarioteanul s-a sinucis (Matei 27:5; Fapte 1:18). Numărul fraților a crescut până la aproximativ 120 (Fapte 1:12-15).

Faptul că cei adunați erau toți împreună sugerează o acțiune comună: aceea a rugăciunii intense, în comun (Fapte 1:14). Au trecut 10 zile de la plecarea lui Isus, iar starea de spirit a celor 120 era, fără îndoială, una de așteptări pline de speranță. Cu șapte săptămâni înainte, ucenicii fuseseră și ei adunați; dar cu ușile închise de frica Iudeilor (Ioan 20:19). Dar adunarea lor nu putea ține mult, căci în curând urmașii lui Isus fug de frică. (Fapte 8:1).

B. Un sunet din cer (v2-4)

Trebuie să fim foarte atenți la ceea ce va urma. Miracolul care se va întâmpla a fost documentat și în cartea lui Luca 15:2. La început a venit un vânt puternic din cer, aceasta ne face să înțelegem că acest sunet de vânt a fost ceva de origine Divină, apoi a fost vizualizarea unor limbi de foc, dar acest fenomen nu a vătămat pe cei ce erau acolo ci a venit asupra lor. Toate acestea erau puterea Duhului Sfânt care a venit asupra lor, iar ei au fost umpluți de acest Duh Sfânt.

C. Diversitate și unitate (v 5-8)

Cei ce erau acolo erau din mai multe provincii și deși limba vorbită era greaca,

toți cei de acolo auzeau în limba lor. Aceasta a fost pentru ei o mare minune.

II. Cuvântarea lui Petru (Fapte 2:14-24)

A. Lămurirea făcută de Petru (v14-15)

Chiar și atunci când se fac minuni, există oameni care se îndoiesc. Textul prezintă pe acești oameni că, consideră pe cei ce vorbeau ca fiind beți.

B. Un anunț solemn (v 16-21)

De aceea Petru trebuie să facă această lămurire, ei nu erau beți, era doar ceasul al treilea din zi (ora 9 Am), și continuă prin a cita Profetul Ioel: 2:28-32. În al doilea rând, validarea afirmației lui Petru este revenirea profeției și diferitele forme prin care se va arăta. Evreii n-au mai experimentat profeția de generații. Limbajul lui Ioel indică revărsarea Duhului, prezintă imaginea unei grozăvi care nu poate fi stăpânită. Aceasta va fi ziua în care oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.

C. Certificarea (v 22-24)

Cu siguranță, toți cei prezenți știau despre Isus din Nazaret și despre reputația sa de făcător de minuni (Fapte 26:26). Întrucât săvârșirea unui miracol a fost o demonstrație a puterii divine, Petru le-a cerut să recunoască faptului că Dumnezeu este sursa acestor minuni, semne și lucrări pline de putere. Fapte 6:8; Rom 15:19; 2 Cor 12:12; 2 Tes 2:9; și Evrei 2:4.

Mulțimea a fost, de asemenea, conștientă de moartea rușinoasă a lui Isus cu șapte săptămâni mai devreme, făcută de cei răi (Luca 24:18-20). Petru nu a văzut niciun motiv de a se îndoii de planul lui Dumnezeu, mai ales având în vedere Învierea lui Isus.

Planul lui Dumnezeu nu s-a încheiat odată cu moartea lui Isus, deoarece Dumnezeu l-a înviat să trăiască din nou. Cu siguranță mulți din mulțime au zvonuri despre aparițiile Domnului înviat!

III. Mulțimea a rămas străpunsă de cele ce au auzit (Fapte 2:37-39)

A Fraților ce să facem? (v 37)

Înțelegând tot ceea ce le-a spus Petru ca adevărat, următoarea întrebare a fost: Fraților ce să facem?

B. Poruncă și promisiune (v 38)

Pocăința este întoarcerea de la rău spre bine, în inimă, în fapte și în felul de viațuire. În viață sunt momente când lumea trebuie să ia decizii, să umble cu Dumnezeu sau să-I întoarcă spatele, dar prin pocăință (părerea de rău pentru tot ce ai făcut înainte) găsești pace în Dumnezeu. Botezul este semnul „Morții cu Isus și învierea la o viață nouă cu El”

C. Cine și unde (v 39)

Acest verset prezintă fâgăduința făcută de Dumnezeu *tuturor* celor care se pocăiesc, indiferent de numărul lor, Dumnezeu ne primește pe toți fără de rezerve.

CONCLUZII

Ori de câte ori este prezentată Evanghelia, Duhul lui Dumnezeu lucrează prin noi pentru a-l convinge pe ascultător de adevărul Său și pentru a aduce pe acea persoană la credința în Hristos. Cum trăiești tu această realitate?

Ce trebuie să memorăm: Trăiește realitatea pogorârii Duhului Sfânt.